Er der tale om erhvervsdrivende fonde, skal tillige bestemmelsen i denne lovs § 34 iagttages i forbindelse med opløsning.

Med hensyn til kompetence til at tillade fundatsændringer foreslår udvalget, at kompetencen henlægges til fondsmyndigheden, men således at fondsmyndigheden skal indhente justitsministerens samtykke til ændringer. Dette svarer til den ordning, som i dag er gældende for de stadfæstede fonde. Efter udvalgets opfattelse er et sådant samvirke mellem fondsmyndigheden og justitsministeren ønskeligt. Fondsmyndigheden vil i kraft af det løbende tilsyn med fonden have de bedste forudsætninger for at vurdere behovet for ændringen, og justitsministerens medvirken sikrer, at de almindelige permutationsretlige grundsætninger respekteres.

På baggrund af den foreslåede udformning af bestemmelsen finder *Greve, Hagen Jørgensen, Kjølbye, Laustsen, le Maire, Nørgaard, Pontoppidan, Søren Rasmussen, Selmer, Troldborg, Vistisen* og *Skau Wogensen,* at kravet om tilladelse til fundatsændringer også bør gælde, hvor der er tale om en ændring af fundatsbestemmelser, der ikke hidrører fra opretteren, eller hvor samtykke fra opretteren foreligger, og ved ændringer i tilfælde, hvor oprettelsesdokumentet tillægger bestyrelsen adgang til på egen hånd at ændre den pågældende bestemmelse. Disse medlemmer finder, at der også i disse tilfælde er behov for, at det påses, at ændringen opfylder kravene i § 31, og henviser herved til det principielt uheldige i, at bestyrelsen, der skal administrere fonden, selv kan fastsætte det regelgrundlag, den skal administrere efter. I aktieselskaber er det således generalforsamlingen og ikke bestyrelsen, som kan ændre vedtægterne. Disse medlemmer foreslår derfor, at det i stk. 2 præciseres, at reglerne i stk. 1 finder anvendelse, uanset om der er tillagt bestyrelsen eller andre ret til at ændre fundatsen. Det er derimod ikke fundet påkrævet at medtage en udtrykkelig bestemmelse om, at stk. 1 også skal gælde ved fundatsbestemmelser, der ikke hidrører fra opretteren, eller hvor opretteren har givet samtykke til ændringen, idet dette følger direkte af bestemmelsens ordlyd.

Ved afgørelsen af, om betingelserne for en fundatsændring er opfyldt, vil der efter disse medlemmers mening være anledning til at vise særlig imødekommenhed, hvis ønsket om ændring fremsættes af en opretter, der stadig lever, ligesom det bør tillægges betydning, om opretteren har tillagt bestyrelsen adgang til at foretage ændringer på egen hånd.

Endelig fremhæver disse medlemmer, at en sondring mellem væsentlige og ikke-væsentlige ændringer af fundatsen efter deres mening vanskeligt lader sig praktisere.

Fogh og *Mogensen* finder, at forslaget i § 31 om, at fundatsen kun kan ændres ved beslutninger af fondsmyndigheden og justitsministeriet, går langt videre end påkrævet. Efter disse medlemmers mening må det efter gældende ret antages, at en ikke-stadfæstet fundats kan ændres uden medvirken af offentlige myndigheder, hvis fundatsen indeholder hjemmel til og forskrifter om fremgangsmåden ved sådanne ændringer. Kun i fonde med stadfæstet fundats eller i fonde, hvis fundats ikke indeholder udtrykkelige ændringsbestemmelser, er en forvaltningsakt nødvendig.

Disse medlemmer peger på, at fondsstiftelse principielt er en privatretlig disposition, og der har hidtil været en betydelig frihed med hensyn til fundatskoncipering. Heller ikke i fremtiden bør stifteren afskæres fra muligheden for i fundatsen at bestemme, at bestyrelsen kan ændre nærmere angivne bestemmelser (naturligvis med underretning til fondsregisteret og fondsmyndigheden). Dette synes at være en naturlig følge af, at det er stifteren, der afgør, om han overhovedet vil oprette en fond eller ej, ligesom han har noget friere hænder til at fastsætte indholdet af fondens første fundats. Hertil kommer, at stifteren kan have et naturligt ønske om, at visse fondsbestemmelser skal være underkastet en rimelig fleksibilitet. I øvrigt er alle enige om, at stifteren kan tillægge fondsbestyrelsen skønsmæssige afgørelser inden for visse rammer, og det er også af den grund naturligt, at stifteren kan indsætte ændringsbestemmelser i fundatsen.

I øvrigt peger disse medlemmer på, at forudsete ændringer i en fundats ikke er en ekstraordinær foranstaltning af den art, som lovforslaget efter sin formulering navnlig synes at tage sigte på.

Med hensyn til en eventuel sondring mellem meget vidtgående ændringer og andre ændringer bemærker de pågældende medlemmer endelig, at det kan volde nogen van-